

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky  
Spisová značka: 6Ssk/25/2022  
Identifikačné číslo spisu: 8021200281  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023  
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová  
Funkcia: predsedníčka senátu  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8021200281.1

## UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne: J. G. R., narodená XX. G. XXXX, bytom U., R. XXXX/XX, právne zast.: Mgr. Zdenkom Senešim, advokátom a konateľom Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dobšinského č. 12, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 20. apríla 2021, Číslo: 20714-9/2021-BA, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. novembra 2021, č. k. 2Sa/12/2021-29, t a k t o

### r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom konania n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

### O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30. novembra 2021, č. k. 2Sa/12/2021-29 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ a „krajský súd“) odmietol podanie, ktorým sa žalobkyňa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovanej zo dňa 20. apríla 2021, Číslo: 20714-9/2021-BA, ktorým bolo rozhodnuté, že konanie o proteste prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 20. augusta 2019, Číslo: Kd 371/19/1100-6, ktorý podal prokurátor proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 24. novembra 2019, Číslo: 56532-2/2016-BA vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobkyne, zastavuje, pretože prokurátor vzal podaný protest prokurátora späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté.

2. Krajský súd skonštatoval, že rozsah skúmania rozhodnutí, opatrení, aktov a činností orgánov verejnej správy správnymi súdmi vymedzuje generálna klauzula vyjadrená v článku 46 ods. 2 Ústavy SR pomerne všeobecne, pričom rozhodujúcim kritériom je ukrátenie subjektu na právach rozhodnutím orgánu verejnej správy. Súčasne implicitne pripúšťa isté obmedzenie rozsahu tohto skúmania, keďže zakazuje vylúčenie prieskumu len tých rozhodnutí, ktoré sa týkajú základných práv a slobôd, a teda

pripúšťa, že skúmanie zásahov mimo základné práva a slobody možno zákonom modifikovať. V nadväznosti na to zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v § 7 zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Súdnemu preskúmaniu podliehajú aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nie sú síce rozhodnutím vo veci samej, napr. predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, avšak len za predpokladu, že mali za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

3. V predmetnej veci bolo napadnuté rozhodnutie žalovanej o zastavení konania o proteste prokurátora z dôvodu jeho späťvzatia, ktoré je svojou povahou rozhodnutím procesnej povahy. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že postupom žalovanej, ktorému predchádzal nezákonný pokyn generálnej prokuratúry, a ktorého výsledkom bolo vydanie napadnutého rozhodnutia, došlo k porušeniu práva žalobkyne na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé konanie v zmysle článku 6 ods. 1 európskeho dohovoru o ľudských právach, keďže jej bola zmarená možnosť domáhať sa svojich práv a právom chránených záujmov prostredníctvom správnej žaloby podanej zo strany prokurátora.

4. V prvom rade krajský súd poukázal na to, že Sociálna poisťovňa nie je oprávnená posudzovať zákonnosť pokynu Generálnej prokuratúry SR k späťvzatiu protestu, a ani správny súd nemá zákonom zverenú právomoc skúmať zákonnosť pokynov nadriadených prokurátorov, a to z dôvodu, že ide o úkon v dispozičnej sfére prokurátora a správny súd (ani správny orgán) nie je oprávnený skúmať dôvodnosť späťvzatia protestu prokurátora, keďže k tomu môže dôjsť aj bez uvedenia dôvodu. Právnym následkom tohto späťvzatia je zastavenie konania o proteste prokurátora, pričom nesúhlas účastníka konania - žalobkyne je irelevantný, keďže zákon ho ako podmienku pre späťvzatie protestu nevyžaduje.

5. V súvislosti so žalobným argumentom o odňatí práva na prístup k súdu krajský súd uviedol, že každý sa môže domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, avšak zákonom ustanoveným postupom (článok 46 ods. 1 Ústavy SR). Žalobkyňa má garantované právo na prístup k súdu a môže/mohla ho využiť podaním správnej žaloby proti rozhodnutiu žalovanej, proti ktorému pôvodne protest prokurátora smeroval. Krajský súd zdôraznil, že práve toto rozhodnutie žalovanej zo dňa 24. 11. 2016, Číslo: 56532-2/2016-BA, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bardejov zo dňa 31. 08. 2016, Číslo: 15072-1/2016-BJ, vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia, bolo spôsobilé ukrátiť ju na jej subjektívnych právach. Na druhej strane krajský súd podotkol, že žalobkyňa nemá právny nárok na podanie správnej žaloby prokurátorom.

6. Napadnuté rozhodnutie žalovanej, ktorým bolo zastavené konanie o proteste prokurátora, ktorý vzal svoj protest späť, je nepochybne rozhodnutím procesnej povahy, nie meritórnym rozhodnutím a nemalo za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne. Žalobkyňa sa teda podanou žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia procesnej povahy, ktoré je však podľa § 7 písm. e/ SSP vylúčené zo súdneho prieskumu, keďže nemá za následok ujmu na jej subjektívnych právach.

7. Krajský súd rozhodol tak, že žalobu žalobkyne odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP v spojení s § 7 písm. e/ SSP.

8. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa podaním zo dňa 07. 01. 2022 prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Kasačnú sťažnosť odôvodnila tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a zároveň nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podstatný priestor žalobkyňa venovala opisu skutkového stavu, odôvodneniu kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia krajského súdu, opisu úlohy prokuratúry a účelu protestu prokurátora, ako aj analýze práva na súdnu ochranu a inú ochranu vo svetle potreby materiálneho skúmania zákonnosti.

10. Žalobkyňa videla pochybenie krajského súdu (ako aj žalovanej) v tom, že nesprávne právne posúdil vec, keď nevzal do úvahy zásadnú skutočnosť spočívajúcu v tom, že prokurátor mal protest vziať späť nie z vlastnej vôle, ale na základe podania označeného ako „Usmernenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na zjednotenie postupu orgánov prokuratúry vo veci vzatia späť protestov a správnych žalôb“ č. k. VI3 Gd/21/000-3 zo dňa 05. 01. 2021, ktoré žalobkyňa označovala ako „pokyn“. Žalobkyňa dôvodila, že uvedený pokyn predstavuje zrejmy a nepochybný zásah do rozhodovacej autonómie podriadeného prokurátora vzťahujúcej sa na dispozíciu s protestom prokurátora. Z uvedeného žalobkyňa odvodila, že späťvzatie protestu prokurátora bolo vydané v rozpore s príslušnými právnymi predpismi (§ 6 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre), v čoho dôsledku možno hovoriť o jeho vadnosti a právnej neúčinnosti. Uvedené malo spôsobiť, že rozhodnutie žalovanej bolo vydané na základe právne neúčinného aktu.

11. Žalobkyňa nesúhlasila so záverom krajského súdu, že správny orgán reagoval zákonom predpísaným spôsobom, keď konanie na základe späťvzatia protestu prokurátora zastavil. Ďalej uviedla, že súdna ochrana v správnom súdnictve je precizovaná na podklade kauzality medzi vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy a následkom spočívajúcim v ukrátení, resp. zásahu do práv a právom chránených záujmov fyzickej alebo právnickej osoby. Prezentovala názor, že ochranu zákonnosti nemožno vnímať izolovane, ale je nevyhnutné na ňu nazerať cez prizmu základnej ústavnej úlohy prokuratúry, ktorou je v prvom rade ochrana práv fyzických a právnických osôb a štátu. Podľa žalobkyne kauzalita medzi správnu žalobou napadnutým rozhodnutím žalovanej a zásahom do práv žalobkyne tkvie v skutočnosti, že rozhodnutie žalovanej eliminovalo právo žalobkyne na zvrátenie rozhodnutia správneho orgánu prostredníctvom protestu prokurátora.

12. Vzhľadom na uvedené je preto možné konštatovať, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie ako konečné rozhodnutie, ktorým sa právoplatne končí administratívne konanie, je spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv žalobkyne, a teda musí byť spôsobilé na súdny prieskum jeho zákonnosti. V dôsledku uvedeného preto aplikácia ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g/ SSP v spojení s § 7 písm. e/ SSP nie je v tomto prípade možná a prípustná, a teda krajský súd vydaním napadnutého rozhodnutia odmietol správnu žalobu nezákonne.

13. Záverom žalobkyňa žiadala, aby najvyšší správny súd podľa § 462 ods. 1 SSP rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Žalovaná sa ku podanej kasačnej sťažnosti na základe výzvy krajského súdu vyjadrila podaním zo dňa 31. januára 2022, Číslo: 1606-18/2022-BA. Žalovaná zotrvala na svojom právnom názore, že ak konala v rozsahu svojej právomoci, čo je zo skutkových okolností zrejmé, odôvodňuje to prezumpciu zákonnosti jej postupu. Preto navrhla, aby najvyšší správny súd zamietol kasačnú sťažnosť.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“) bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zákona č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

16. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

17. Podľa § 452 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 7 písm. e/ SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

20. Podľa § 23 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, prokurátor je oprávnený vziať protest späť.

21. Podľa § 23 ods. 4 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či správnym aktom orgánu verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a) bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

22. Podľa § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví.

23. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

24. Najvyšší správny súd po oboznámení sa so súdnym spisom krajského súdu konštatuje, že predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 20. 04. 2021, Číslo: 20714-9/2021-BA, ktorým žalovaná na základe skutočnosti, že prokurátor vzal svoj protest späť, zastavila konanie o proteste prokurátora z dôvodu jeho späťvzatia. V danej veci bolo sporné, či mohla žalovaná rozhodnúť tak, že konanie o proteste prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 20. 08. 2019, č. Kd 371/19/1100-6 zastavila z dôvodu späťvzatia protestu prokurátorom. Predmetom súdneho prieskumu tak bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 20. 04. 2021, Číslo: 20714-9/2021-BA vo veci zastavenia konania o proteste prokurátora. Úlohou najvyššieho správneho súdu bolo posúdenie, či krajský súd rozhodol správne, ak podanú správnu žalobu odmietol s poukazom na § 98 ods. 1 písm. g/ SSP v spojení s § 7 písm. e/ SSP.

25. Podľa § 7 písm. e/ SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Uvedené ustanovenie predstavuje časť negatívneho vymedzenia právomoci správnych súdov, ktorá je vo všeobecnosti upravená v ustanovení § 6 SSP. Toto ustanovenie upravuje okruh tzv. správneho prieskumu, resp. oblastí, ktoré sú zo správneho prieskumu vyňaté. Z pohľadu aplikácie ustanovenia § 7 písm. e/ SSP na prejednávajúcu vec je nutné zamerať sa na posúdenie kumulatívneho splnenia dvoch tam vyjadrených podmienok. Ide o otázku, či správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej je rozhodnutím procesnej povahy a zároveň, či rozhodnutie žalovanej mohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobkyne.

26. Z ustanovenia § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre vyplýva, že ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví. Krajský súd tak správne vyhodnotil, že správnou žalobou napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím procesnej povahy, keďže ide o rozhodnutie o zastavení konania a nejde o rozhodnutie meritorne, ktorým by bolo rozhodnuté vo veci samej. Najvyšší správny súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že v prejednávacom prípade ide o rozhodnutie procesnej povahy.

27. Na druhom mieste bolo potrebné skúmať, či toto procesné rozhodnutie žalovanej je spôsobilé mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. V tomto smere je zásadnou analýza podstaty, funkcie a účelu inštitútu protestu prokurátora. Protest prokurátora je upravený v ustanoveniach § 22 až § 27 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Protest prokurátora je jedným z prostriedkov prokurátorského dozoru, ktorý prokurátor vykonáva vo vzťahu k orgánom verejnej správy. Na základe toho môže prokurátor podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Podstatným je, že vo všeobecnosti nejde o návrhové konanie (hoci v prejednávanej veci podanie protestu iniciovala žalobkyňa podnetom), teda prokurátor

môže podať protest na základe vlastnej dozornej činnosti alebo na základe podnetu účastníkov správneho konania, preto môže protest prokurátora smerovať aj proti vôli účastníka. Protest prokurátora sa podáva na orgán verejnej správy, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal. Následne správny orgán, ktorého rozhodnutie bolo napadnuté protestom, môže protestu prokurátora úplne vyhovieť alebo ho postúpi svojmu nadriadenému orgánu (bezprostredne nadriadenému orgánu, dozerajúcemu orgánu alebo orgánu oprávnenému na rozhodovanie o opravnom prostriedku). Výsledkom môže byť vyhovieť alebo nevyhovieť protestu prokurátora. Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu prokurátor a účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

28. Právo disponovania s protestom prokurátora je explicitne vyjadrené v § 23 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, podľa ktorého je prokurátor oprávnený vziať protest späť. Následný postup orgánu verejnej správy upravuje ustanovenie § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, podľa ktorého, ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora zastaví. Zároveň ustanovenie § 23 ods. 4 zákona o prokuratúre vymedzuje základný účel a zmysel konania o proteste prokurátora, ako osobitného konania, v ktorom sa rozhoduje o tom, či bol porušený zákon (alebo iný všeobecne záväzný právny predpis) aktom orgánu verejnej správy.

29. Protest prokurátora je právnym aktom, na základe ktorého môže orgán verejnej správy, ktorého sa napadnuté rozhodnutie týka, protestu vyhovieť alebo nevyhovieť. Rozhodnutie tohto orgánu o proteste prokurátora nie je bezprostredným rozhodnutím o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach subjektov, ktorým prokurátor poskytuje ochranu. Ide o rozhodovanie o návrhu prokurátora, ktorý nie je účastníkom správneho konania. Podanie protestu nemá vplyv na formálno-právnu právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, t. j. rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie o proteste prokurátora, ktorým správny orgán protestu nevyhovelo, nie je samo o sebe rozhodnutím vo veci samej. Ak správny orgán protestu vyhovie, nasleduje vydanie rozhodnutia, ktorým je nahradené pôvodné právoplatné rozhodnutie; ak však správny orgán protestu nevyhovie, pôvodné právoplatné rozhodnutie, a teda aj práva a povinnosti ním založené, zostávajú nedotknuté.

30. Najvyšší správny súd v súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 20. 04. 2021, sp. zn. I. ÚS 161/2021, ktoré sa týka skutkovo podobnej veci, ako je vec prejednávaná. Sťažovateľka (fyzická osoba) ústavnou sťažnosťou namietala porušenie jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy späťvzatím protestu prokurátora. Ústavný súd SR svoje rozhodnutie odmietnuť ústavnú sťažnosť (ako zjavne neopodstatnenú) odôvodnil primárne interpretáciou role a významu netrestného dozoru prokuratúry. Ústavný súd SR v prvom rade konštatoval, že podstatou netrestného dozoru prokuratúry je ochrana zákonnosti, t. j. objektívneho práva, pričom ochrana subjektívnych práv fyzických a právnických osôb je v rámci neho sekundárna, prípadne môže i absentovať. Asociáciou protestu prokurátora s ochranou zákonnosti (realizovanou v rámci výkonu netrestného dozoru) Ústavný súd SR určil aj prípadný dopad na subjektívne práva osoby (účastníka) iniciujúcej podanie protestu. Ústavný súd SR dospel k záveru, že späťvzatie protestu prokurátora nemá povahu vybavenia podnetu, ale výlučného dispozičného úkonu prokurátora, ktorý tento úkon navyiac ani nemusí odôvodňovať. Z uvedeného Ústavný súd SR dôvodil, že späťvzatím protestu prokurátora nemôže dôjsť k zásahu do subjektívnych práv účastníka konania o proteste prokurátora.

31. Obdobne, ako v skôr opísanej veci, rozhodol Ústavný súd SR aj v ďalšej skutkovo príbuznej veci, keď uznesením zo dňa 13. 05. 2021, sp. zn. III. ÚS 311/2021, odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky domáhajúcej sa vyslovenia porušenia jej základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR späťvzatím protestu prokurátora. V odôvodnení tohto uznesenia Ústavný súd SR, okrem iného, uviedol, že „Iná ochrana práva, ktorá je zabezpečovaná či už protestom prokurátora alebo správnu žalobou prokurátora, je vedľajším produktom všeobecného dozoru prokuratúry, ktorým sa zabezpečuje verejný záujem nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Preto z výkonu týchto právomocí

prokuratúry, ktoré sa môžu prejavíť aj podaním a následným späťvzatím už podaného protestu, nemožno vyvodíť porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.“.

32. Nad rámec vyššie uvedeného najvyšší správny súd uvádza, že žalobkyňa disponovala účinným a dostupným prostriedkom ochrany, ktorým sa mohla brániť proti ňou tvrdenému porušeniu jej subjektívnych práv rozhodnutím žalovanej. Týmto prostriedkom bolo podanie správnej žaloby účastníka konania. Skutočnosť, že žalobkyňa nevyužila tento dostupný prostriedok, nemôže spôsobovať konverziu nenárokovateľného inštitútu (podanie protestu) na prostriedok „nárokovateľný“. Rovnako tak nevyužitie tejto možnosti nemôže skonvertovať výlučné dispozičné oprávnenie prokurátora na záujmami žalobkyne obmedzený postup. Opomenutie žalobkyne brániť svoje práva dostupnými prostriedkami nemá potenciál zmeniť aj ústavným súdom interpretovaný účel a funkciu konania o proteste prokurátora, ktoré je konaním osobitným (§ 23 ods. 4 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre).

33. Pokiaľ žalobkyňa namietala aj s odkazom na § 6 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre nezákonnosť pokynu Generálnej prokuratúry SR, na základe ktorého došlo následne k späťvzatiu protestu prokurátora, najvyšší správny súd uvádza, že podľa § 6 ods. 9 citovaného zákona „nadriadený prokurátor nemôže vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, aby nepodal návrh na začatie konania pred súdom, nevstúpil do konania pred súdom, nepodal opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu podľa osobitných predpisov, nepodal protest prokurátora alebo nepodal upozornenie prokurátora“. V predmetnej veci prokurátor protest prokurátora podal s tým, že s ohľadom na usmernenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 05. 01. 2021, číslo VI/3 Gd 1/21/1000-3, bol tento v súlade s § 23 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre vzatý späť. Navyše späťvzatie protestu prokurátora v prerokúvanej veci nebolo dôsledkom pokynu nadriadeného prokurátora podľa § 6 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. Naopak, bolo dôsledkom usmernenia generálnej prokuratúry, ktoré bolo vydané v nadväznosti na nové rozhodnutie veľkého senátu najvyššieho súdu pod sp. zn. 1Vs 3/2019. V tomto rozhodnutí boli vyslovené opačné právne názory než tie, z ktorých vychádzal prokurátor pri podávaní protestu proti rozhodnutiu zo dňa 20. 08. 2019. Tieto názory boli podľa § 466 ods. 3 SSP pre senáty najvyššieho súdu záväzné; z citovaného ustanovenia pritom jasne vyplýva aj to, že prípadné odchýlenie sa od takéhoto právneho názoru sa musí vykonať opätovným predložením veci veľkému senátu, nie zjednocujúcim stanoviskom kolégia. Tejto skutočnosti potom zodpovedala aj reakcia generálnej prokuratúry, ktorá v tomto kontexte podriadené prokuratúry relevantne usmernila. Najvyšší správny súd len dodáva, že v predmetnej veci bol výlučným predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovanej o zastavení konania o proteste prokurátora. V tomto smere je kľúčové, že konanie o proteste prokurátora je výlučne konaním návrhovým, a tak, ako môže prokurátor protest prokurátora podať, rovnako môže využiť svoje dispozičné oprávnenie a môže protest prokurátora vziať späť vrátane na to nadväzujúceho procesného následku spočívajúceho v zastavení konania o proteste (§ 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre). V predmetnej veci bolo jasne ustálené, že rozhodnutie, proti ktorému žalobkyňa brojila správnu žalobou, je svojou povahou rozhodnutím procesným, ktoré navyše nie je spôsobilé zasiahnuť do jej subjektívnych práv.

34. Rovnako aj procesný postup krajského súdu, ktorým súd najprv zaslal správnu žalobu na vyjadrenie žalovanej a neskôr vyjadrenie žalovanej zaslal žalobkyňi a až následne odmietol správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP ako neprípustnú, nemožno považovať za postup priečiaci sa pravidlám plynúcim z procesného právneho predpisu a že by uznesenie krajského súdu malo trpieť vadou nezákonnosti z tohto dôvodu.

35. Z vyššie uvedených dôvodov, najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobkyne postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobkyňi, ktorá v tomto konaní nemala úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP analogicky podľa § 168 SSP).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie :**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.